

dem en saadan ren mæglende Bestilling, at det i Grunden er ligegyldigt, hvad de sige eller ikke, og det er et Moment, hvorpaa Flertallet lægger ikke liden Vægt. Jeg kan derfor ikke Andet end bestemt anbefale det høie Thing at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 18, hvorved der gives Blandsynsmændene en saadan Kjendelsesret. Jeg tror, at derigjennem vil egentlig Hensigten med denne Institution opnaas, nemlig at den bliver virksomhedsfuld, og at man kommer til at undgaa den store Mængde af meget befojelige og meget tidsspilbende Landvæsenkommissioner, thi Mæglingen vil i Grunden først faae sin rette Vægt derved, at Parterne vide, at der staar en Kjendelsesret for Blandsynsmændene bagved Mæglingen.

Jeg skal derefter gaa over til det næste Vædringsforslag Nr. 19 a, der er stillet af et Mindretal paa 4 Medlemmer. Dette Vædringsforslag angaar det tredie Punkt, som den høitærede Ordfører omtalte som et af de Punkter, hvorpaa Mindretallet formentlig havde indtaget et noget feilagtigt Stæde. Vædringsforslaget gaar nemlig ud paa, at ved enhver fremtvungne Blandsafledning maatte det være et Moment af afgjørende Betydning, om denne fremtvungne Blandsafledning skulde ske af Hensyn til Jordbrugets Forbedring, til Agerbrugets Interesse og Tjeneste, saaledes som Forslagsstillerne tro, at den nuværende Retstilstand er, eller om man skulde gaa over til Lovforslagets Bestemmelser saaledes, at Hensynet blot blev den almindelige Nytte og Fordel overhovedet, som en saadan Blandsafledning kunde fremme, selv om denne Fordel bestod i Formaal, der vare Jordbruget aldeles uvedkommende. Det maa være mig tilladt, navnlig af Hensyn til den høitærede Ordførers Bemærkninger til dette Punkt, at søge at hævde, at den nuværende Ret i Birkeligheden efter Mindretallets Opfattelse — den kan maalkke være forfæret; men vi have ikke kunnet opfatte Sagen anderledes — er den, at Blandsafledning kun som Regel kan fremtvunges, naar den fordres i Jordbrugets Tjeneste. Hovedgrundlaget for vor nuværende Blandlovgivning er, som Kommissionen ogsaa bestemt har udtalt, Frd. 29de Juli 1846. I denne Forordnings § 43 Nr. 5 siges det udtrykkeligt i Slutningen med Hensyn til saadanne fremtvungne Blandsafledninger, at der i den Henseende især bliver at tage i Betragtning, om det er Ager eller Eng, eller om det blot er dybere liggende Stæder, f. Ex. Lørvemoser, Ver- eller Mergelgrave, hvorfra Blandet attraas afledet. Det forekommer mig, at dette er temmelig tydeligt i saa Henseende, og jeg veed ikke, at dette nogetsteds senere er forandret. Naar man dernæst længere tilbage i Lovgivningen, til Frd. 25de Juni 1790 om skadeligt Blands Afledning, da udtales det i den meget instruktive Indledning, som altid findes i ældre Love, at der slet ikke er tænkt paa Andet end i det Hele taget skadeligt

Blands Afledning for Jordbrugets Vedkommende til Forbedring af Jorden. Det hedder fremdeles: „Vi finde, at Intet mere forhindrer Jordbrugets Forbedring, endog naar Fællesskabet er ophævet, end skadeligt Bland, som ikke kan afledes“, og efter en lang Indledning kommer der den Konklusion, at Kongen finder det derfor nødvendigt, for saameget som muligt at bortrydde Hindringerne for skadeligt Blands Afledning og derved at lette den første Vanskelighed for Jordernes Forbedring, herved at tilkjendegive, og saa komme Bestemmelserne. Der er ikke nævnt andre Formaal, og jeg maa derfor tro, at det er et gammelt Hovedprincip i vor Lovgivning, at skadeligt Blands Afledning kun kan fremtvunges, naar det sker i Agerbrugets Tjeneste og Interesse og derimod ikke til Udnyttelse af Jordeindustri, Lørlægning af Søer og deslige. Mindretallet har derfor stillet dette Vædringsforslag under Nr. 19 a. Det sigter hovedsagelig til at bibeholde den gamle Hovedregel for skadeligt Blands Afledning samtidig med, at det dog paa ingen Maade aldeles ubeløst, at der i andre Henseender ved Siden deraf kan tages Hensyn til andre Fordele, som kunne opnaas, og jeg tillader mig derfor paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at anbefale Vædringsforslaget til Thingets velvillige Modtagelse. Vædringsforslaget under Nr. 19 b staar her anført som selvsændigt Vædringsforslag, men det gaar aldeles ind under Nr. 19 a, og jeg behøver derfor ikke at omtale det videre.

Sauerlev: Det høie Thing vil af Betænkningen have set, at jeg har stillet et Vædringsforslag til § 9 under Nr. 15, som gaar ud paa, at Parenthesen i Paragrafens 8de Linie skal udgaa. Denne Parenthes omhandler en Methode til Regulering af Blandløb, som jeg ikke kan være enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i at bibeholde. Metoden er nemlig den, at man ved Regulering af Blandløb udfylder Grøfterne istedetfor at kaste Jorden op eller bortføre den paa anden Maade. Denne Methode anser jeg for i høieste Grad farlig for de Eiendomme, der ligge nedenfor; thi man kan ikke vide, i hvor stor Udstrækning disse Eiendomme kunne blive belagte med det Sand eller de Jordpartikler, der ved dette Bland blive udfyldede, ligesaa lidt som man kan vide, hvor tykt Laget bliver. Som Landmand veed jeg meget godt, at et ganske lille Lag kan i flere Aar borttage Græsafgrøden og gjøre Jorden ufrugtbar. Nu nævne vel den ærede Ordfører ganske vist, at den Stæde, som de nye Regler ville medføre, vil blive fuldstændig erstattet. Jeg har imidlertid ikke set Noget til Erstatning for den Stæde, som her absolut bliver paaført i mindre eller større Grad. Jeg maa derfor nære alvorlige Betænkneligheder ved at bibeholde denne Bestemmelse, idet jeg ikke kan se Nødvendigheden deraf. Denne Reguleringsmethode